25
F75 ᲙᲥ 6180
ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲐᲮᲚᲗᲐ ᲑᲘᲑᲚᲘᲝᲗᲔᲙᲐ

ᲞᲠᲝᲚᲔᲢᲐᲠᲔᲑᲝ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲨᲔᲔᲠᲗᲓᲘᲗ!

СССР

ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘ

ᲒᲐᲖᲗᲔᲗᲘ ᲒᲐᲛᲝᲓᲘᲡ 1920 ᲬᲚᲘᲡ 3 ᲘᲕᲜᲘᲡᲘᲓᲐᲜ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ, ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲝᲠᲒᲐᲜᲝ

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

№ 276 (19418) ◆ ᲙᲕᲘᲠᲐ, 1 ᲓᲔᲙᲔᲛᲑᲔᲠᲘ, 1985 ᲬᲚᲘ. ◆ ᲤᲐᲡᲘ 3 ᲙᲐ�პ.

ᲘᲜᲘᲪᲘᲐᲢᲝᲠᲗᲐ ᲓᲔᲕᲘᲖᲘᲗ: ᲬᲚᲘᲣᲠᲘ ᲒᲔᲒᲛᲐ—ᲕᲐᲓᲐᲛᲓᲔ

XXVII ᲬᲚᲘᲣᲠᲘ

ᲐᲚᲚᲝᲕᲓᲔᲒᲐ ᲐᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲔᲑᲘᲡ ᲓᲦᲔ

ᲙᲐᲕᲙᲐᲡᲘᲝᲜᲘᲡ ᲥᲔᲓᲘᲡ ᲙᲚᲓᲔᲔᲑᲨᲘ ᲒᲐᲒᲖᲐᲜᲘᲚᲘ ᲝᲗᲮᲯᲝᲚᲝᲛᲘᲗᲠᲘᲐᲜᲘ ᲡᲐᲐᲕᲢᲝᲛᲝᲑᲘᲚᲝ ᲒᲖᲘᲠᲐᲜᲘᲓᲐᲜ ᲐᲦᲑᲔᲚᲘᲐ ᲓᲐᲛᲘᲝᲜᲐᲡ ᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲓᲐᲯᲐᲕᲨᲜᲘᲚᲘ ᲑᲘᲒᲔᲑᲘᲡ ᲣᲯᲐᲠᲝᲡᲜᲘᲚᲘ ᲡᲘᲒᲠᲫᲔᲔᲑᲘ, ᲠᲝᲛᲚᲘᲗᲐᲪᲘ ᲛᲗᲚᲘᲐᲜᲐᲓ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲣᲚᲘ ᲡᲚᲘᲐ XXVI ᲧᲠᲘᲚᲝᲑᲘᲡ ᲒᲐᲓᲐᲬᲧᲕᲔᲢᲘᲚᲔᲑᲐᲨᲘ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲛᲬᲔᲜᲒᲠᲘᲡ ᲓᲐᲪᲕᲘᲗ ᲓᲐᲛᲝᲙᲘᲓᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲓᲐ ᲕᲔᲠᲪᲮᲚᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲗ ᲛᲝᲛᲐᲖᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲓᲣᲥᲪᲘᲘᲡ ᲛᲝᲪᲣᲚᲝᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲔᲠᲒᲔᲑᲘᲗ ᲓᲦᲔᲡ ᲓᲐᲛᲧᲐᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲡᲐᲛᲠᲔᲜᲝ ᲛᲔᲜᲔᲯᲛᲔᲠᲗᲘ ᲒᲘᲠᲩᲘᲗᲘ ᲛᲘᲠᲩᲘᲗᲘ ᲐᲚᲔᲥᲡᲔᲯ ᲒᲘᲠᲩᲘᲗᲘ ᲛᲘᲠᲩᲘᲗᲘ

პარტიული ცხოვრება: რაიონულ და საქალაქო კონფერენციებზე

პასუხისმგებლობის სტანდარტი

ოთხი წლის წინათ, როცა პრესაში გაჩნდა პირველი ცნობები ფოთის სიახლეთა შესახებ, საბჭოთა კავშირის სხვადასხვა კუთხიდან გამოეშურნენ აქეთ პარტიული და საბჭოთა მუშაკები. ეს მოწმობდა ექსპერიმენტის აქტუალურობას და დიდ ინტერესს მისადმი. ახლა ფოთელ სამეანოების ბალნობა შესაძლებელი იქნება მოსკოვში:

გაისად სახალხო მეურნეობის მიღწევათა გამოფენაზე ორჯერ მოეწყობა ფოთის დღეები. ორმოცდაათიათასიანი ქალაქის გამოქცევა, მისი შემოქმედებითი ძიება, თვითდამკვიდრების გზები სოციალისტური მშენებლობის ფართო პრაქტიკის კუთვნილება ხდება, ეს კი უკვე ქალაქის სახალხო მეურნეობის მართვის სრულიადაა, მისი იდეოლოგიური უზრუნველყოფის დარგში მომხდარი გარდაქმნების წარმატების დასტურია.

დღეს ექსპერიმენტს სამართლებრივი ხასიათი მიენიჭა. მან მხარდაჭერა პოვა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებით საქართველოს პარტიული ორგანიზაციის შესახებ, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს დადგენილებით, რომელიც მოგვარებს მატერიალურ-ტექნიკური რესურსების ოპერატიულ განაწილებას საწარმოთა შორის გამოყოფილი ფონდების ფარგლებში. ნედლეულისა და მასალების განაწილება-მიწოდების რაციონალიზაციის ეს გამოცდილება დამახასიათებელია ტერიტორიულ-დარგთშორისი გაერთიანების მუშობისათვის. კისრულობს რა ქალაქის მასშტაბით ტერიტორიული და მომრაობის საკითხების გადაწყვეტას, იგი პარტიულ და სამეურნეო ხელმძღვანელებს შესაძლებლობას აძლევს მეტი ყურადღება, და ძალა დაუთმონ უმფალოდ შრომითის კოლექტივებთან, მათს საწარმოო და საზოგადოებრივ აქტიურობასთან დაკავშირებულ პრობლემათა გადაჭრას.

მეორე მხრივ, საქმიანობის ასპარეზის გაფართოება სტიმულს აძლევს მართვის სისტემის დახვეწას. პარტიის საქალაქო კომიტეტის თხზენით სტანდარტიზაციის საკავშირო-სამეცნიერო-კვლევითმა ინსტიტუტმა დასაბამი მთელი რიგი მეცნიერულად დასაბუთებული ღონისძიებანი ამ მიმართულებით. სწავლულებმა შეიმუშავეს სხვადასხვა დონის ინსტანციათა ურთიერთმოქმედების რეგლამენტი. მათ წამოაყენეს მართვის სტანდარტები ისეთ სფეროებში, როგორიც არის ტერიტორიულ-დარგთშორისი გაერთიანებებისა და შრომითი კოლექტივების სოციალური საქმიანობა, მეცნიერულ-ტექნიკური განვითარება, პროდუქციის ხარისხი, საშენებელო საქმე, ბუნებითსარგებლობა და გარეგმოს დაცვა. ძნელია ასეთი ფაქტის გადაჭრებები შეფასება — ეს ხომ ქალაქის მასშტაბით სოციალურ-ეკონომიკური საქმიანობის სტანდარტიზაციის პირველი გამოცდილებაა. იგი შეეხებამება მთელი ქვეყნის განვითარების ძირითად მიმართულებათა ამოცანებს, რომლებიც მართვის კომპეტენციაში სრულყოფას, სოციალისტური გეგმიანი სისტემის, მეურნეობრიობის უპირატესობისა და შესაძლებლობების უკეთ გამოყენებას ითვალისწინებს.

ახალი უფლებების ცოდნა, ახალი, უფრო რთული მიზნების დასახვა და მათი მიღწევის საშუალებების დაუფლება — ასეთი ამოცანა დაუსახეს კომუნისტებმა საკუთარ თავს და ქალაქის ყველა მშრომელს. კონფერენციაზე შემოხვევით როდი გისმა ცნობილი ფრაზა ცივი გონების, მხურვალე გულისა და სუფთა ხელების შესახებ. აქ საქმე ეხებოდა ბაზრებელ, ზუსტ განგარიშებას, დიდ დაინტერესებას და კეთილსინდისიერ შრომას ყოველ სამუშაო ადგილზე, ასე ჩამოაყალიბეს ფოთელებმა თავიანთი პასუხისმგებლობის სტანდარტი.

საერთოდ პატარა ქალაქში ყველაფერი თვალთახედვის არეშია მოქცეული, ხოლო ფოთში სათვალავშიც არის. ამასთან სთვალავი ძალზე მკაცრია — კაპიკებსაც კი ითვლიან, რადგან მთგან გრავდება ის მანეთები, საერთო საქმეს რომ ხმარდება. ნიშანდობლივია, რომ შრომის მეცნიერული ორგანიზაციისა და წარმოების მართვის საკავშირო ცენტრმა სწორედ ფოთელთა გამოცდილების გათვალისწინებით შეიმუშავა დებულება ტერიტორიულ-დარგთშორისი გაერთიანებების შესახებ. ამ დებულებით შემოღებულია საქმიანობის შეფასების ახალი კრიტერიუმი, რომელიც დამოკიდებულია საზოგადოებრივი შრომის ნაყოფიერების ზრდაზე ქალაქის ტერიტორიის ფარგლებში.

ნიშანდობლივია მეორე ფაქტიც. ექსპერიმენტის თანაბამად, კაპიტალურ დაბანდებათა გადადება მშენებლობაში აგრეთვე დამოკიდებულია ქალაქელთა რაიკომის პირველი მდივანი კარლო ქაჯაია ზოგიერთ მათგანს პირადადაც შეხვედა.

— ადრე ნაკიანში არ გიცხოვრიათ, არც აქაური წინაპარი გყოლიათ, რა გიზიდავთ აქეთაენ? იქნებ მხოლოდ საცხოვრებელი ადგილი? ან ბინა? — ამბობს კარლო ქაჯაია, — ფართო ხელისგული აქვს საქალაქო კომიტეტის მეორე მდივანს, ბუნებრივ ბოლს მიყრდნობია, ბორეთს გასცქერის და ისე აგრძელებს საუბარს:

— პაპასკირების ნამოსახლარზე ახლა არავინ ცხოვრობს... რამდენი ნამოსახლარი და ნასოფლარი დაგვიტოვა, ბატონო, ისტორიულად მტერმა, ჩვენ თვითონაც რომ არ მოგვემატებინა?

ტიტიკო ყალიჩავს ამ მწარე კითხვას საქართველოში ; ბევრი, თითქოს უპერსპექტივო საქმის წაღმა შემობრუნებამ თავისთავად გასცა პასუხი. ამის დასტურია მრავალი აღდგენილი სოფელი და მთა შორის თვითონ ნაკიანიც.

ახლა ნაკიანს ისეთი გზატკეცილი აქვს, აქაური მეოცნებეც რომ ვერ წარმოიდგენდა. არქიტექტურულად გამართული ადმინისტრაციული შენობა, კლუბი, მაღაზია, თორმეტბინიანი საცხოვრებელი სახლი, ბაგა-ბაღი. სოყობენვით მრავლდება სახლები, ეხერგიულად იზრდება, ახალგაზრდავდება სოფელი.

ნაკიანის მომავალი ხომ ახალგაზრდობის ხელშია, რომელთაც თვალი გაქცევეთ ოდი. უკირავთ. სოფელი კიდევ უფრო ძლიერი გახდება. ბავეთის ფარო ადგილ-ადგილ მოწყობა, შენობის წყალგამტარი კომუნიკაციები გაწლგიბულია შენობის მიწისქვეშა არხებში. ამის გამო საკირიბის შემოხვევაში გაძნელებულია კომუნიკაციებთან მიდგომა, აღდგენითი სამუშაოების შესრულება და საერთოდ სწორი ექსპლოატაცია.

ორჯონიკიძის რაიონის სამინა-საექსპლოატაციო ტრესტმა ჯერ კიდევ 1981 წელს მიმართა

სკკპ XXVII ყრილობის ეძღვნება

განვიხილავთ პარტიის ყრილობისწინა დოკუმენტებს

დიდი დაინტერესებით და მხურვალე მოწონებით განხიხილავენ ჩვენი რესპუბლიკის შრომითი კოლექტივები სსრ კავშირის ეკონომიური და სოციალური განვითარების 1986-1990 წლებისა და 2000 წლამდე პერიოდის ძირითად მიმართულებათა პროექტს. ამ დოკუმენტში, ისევე როგორც სკკპ პროგრამის ახალი რედაქციის პროექტში, ჩამოყალიბებულია პრინციპული დებულებანი ეკონომიკის შემდგომი განვითარების თაობაზე, დასახულია პარტიული, საბჭოთა და სამეურნეო ორგანოების, საზოგადოებრივი ორგანიზაციების მთავარი ამოცანები სკკპ საპროგრამო მიზნების რეალიზაციისათვის, პარტიის XXVII ყრილობის ღირსეული შეხვედრისათვის ბრძოლაში.

ძირითად მიმართულებათა პროექტით მეთორმეტე ხუთწლეულისათვის განსაზღვრულია საერთოეკონომიური მაჩვენებლების მიხედვით სახალხო მეურნეობის ზრდის ჩქარი ტემპი. დაყალიბანდა ნამოსახლარ წარმოების ინტენსიფიკაციის გაძლიერებას და ტექნიკური დონის ამაღლებას, პროდუქციის ხარისხის ყოველმხრივ გაუმჯობესებას, რეზერვების ყურო სრულად გამოყენებას, მეტი შეთანხმებულობის მიღწევას სახალხო მეურნეობის ყველა დარგის მუშაობაში. გთვალისწინებულია მოსახლეობის ცხოვრების მატერიალური და კულტურული დონის შემდგომი ამაღლება, საბინაო და სოციალურ-საყოფაცხოვრებო მშენებლობის თანამიმდევრული განვითარება.

მეთერთმეტე ხუთწლედი დიდმნიშვნელოვანი ეტაპი გახდა ჩვენთვის, რესპუბლიკის საწარმოო ძალების დაჩქარებული განვითარების გზაზე. მნიშვნელოვნად გაიზარდა ეროვნული შემოსავალი და ძირითადი საწარმოო ფონდები, სამრეწველო პროდუქციის გამოშვება, სოფლის მეურნეობის ძირითადი პროდუქტების წარმოება და შესყიდვა, კაპიტალური დაბანდებანი სახალხო მეურნეობაში, საქონელბრუნვა.

კიდევ უფრო პასუხსაგები ამოცანები დგას რესპუბლიკის წინაშე მეთორმეტე ხუთწლედში. სამრეწველო პროდუქციის წარმოება უნდა გადიდდეს 22-25 პროცენტით. მატების მნიშვნელოვანი წაწილის მიღება დასახულია მოწყობილობის რეკონსტრუქციის, შეცვლისა და მოდერნიზაციის ბუნი. ეს ეკონომიკური ზრდის უპირატესად ინტენსიური წყაროს გამოყენების ერთ-ერთი მიმართულებაა. ამოცანა ის არის, რომ მეურნეობრიობის მთელი მექანაზმი გეგმაზომიერად და მიზანდასახულად დაეკვეთდებაროს ამ პრობლემის გადაჭრას მართვის ყველა რგოლში.

საქართველოს სსრ სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტის წინასწარი გამოანგარიშებით, სამრეწველო წარმოების ზრდის დასახული პროგრამის განხორციელება მნიშვნელოვნად გაუჯობესებს მრეწველობის დარგობრივ სტრუქტურას. ახალი პროგრესული დარგების უპირატესი ზრდა კიდევ უფრო გაადიდებს მანქანათმშენებლობის წილს სამრეწველო პროდუქციაში. მანქანათმშენებლობის ქვედარგებიდან უპირატესად განვითარდება ელექტროტექნიკური და ელექტრონული მრეწველობა და ხელსაწყოთმშენებლობა. ქ. მარნეულში შეიქმნება დიდი არასტანდარტიზებული მოწყობილობისა და დეტალსაგლინავი ქარხანა. ეს რესპუბლიკის ბევრ მანქანათსაშენებელ საწარმოს გათავისუფლებს იმის საჭიროებისაგან, რომ თავისთან მოახდინონ სხვადასხვაგვარი აგრეგატებისა და დეტალების ძვირად ღირებული ინდივიდუალური წარმოება და საშუალებას მისცემს ეფექტიანად ნებისმიერ ადგილას, რომელიც ეროვნულ ეკონომიკისთვის ყველაზე ხელსაყრელია, ააშენონ ახალი ან ფართოდ გაფართოვდეს ეს ბაზა. ეს ნიშნავს, რომ თითოეულის დინტერესებელი, კეთილსინდისიერი შრომა უფრო ლ სახავს მეტი ბინის, სკოლის, კულტურული თუ სპორტული ნაგებობების აშენების შესაძლებლობას. აი, სად ჩაეყარა საძირკველი შრომითი კოლექტივების მონაწილეობის გაკეტილურებას, ხალხის კეთილდღეობის დონის რეალურ ამაღლებაზე მათი გავლენის გაძლიერებას.

როგორც ცნობილია, ფართო შესაძლებლობანი მკაცრ მოთხოვნებსაც უყენებს მათს რეალიზაციას. ფოთელებმა ბეკონ-ბაბეში მოიპოვეს წარმატება. ალკაჰმა უკეკ ინანსური შეასრულა სასაქონლო პროდუქციის გამოშვების ხუთი წლის დავალება. გეგმის გადაჭარბებით კი წლის დამლევამდე გამოუშვებს 100 მილიონი მანეთის ნაწარმს. ადგილობრივი რეზერვების ძიებისადმი დაინტერესებულმა შიდგომამ ფოთელებს საშუალება მისცა პირველი ადგილი დაეკავებინთ რესპუბლიკაში ერთ სულ მოსახლეზე ეროვნული შემოსავლისა და სამრეწველო პროდუქციის წარმოების მხრივ. ხუთწლედის მანძილზე მოგებისაგან გადარიცხვა გადიდდა: სალაკვირო ბიუჯეტში — 222 პროცენტით, რესპუბლიკის ბიუჯეტში — 158 პროცენტით, ადგილობრივ ბიუჯეტში — 3,6-ჯერ.

შაგრამ მდიდარი ის არის, ვინც მომკვიდნდა. და ყოველ დიდ საქმეში საჭიროა კაპიკების თვლაც. იმის შედეგად, რომ ქალაქის მრეწველობაში 1000 მანეთის ღირებულების პროდუქციაში წუნი 46 კაპიკს შეადგენს, ორი წლის მანძილზე ზარალმა დაახლოებით 800 ათას მანეთს მიაღწია. ორატორმა ხაზგასმით აღნიშნეს, როდინ საჭიროა, რომ პროდუქციის ხარისხისადმი პასუხისმგებელი დამოკიდებულება გამოიჩინონ თვით მუშებმა, რომელთა შორის ასობით კაცი შრომობს პირადი დამღით. ამ მმართველებით უნდა გაკეტილურდეს ადმინისტრაციის საქმიანობისაგნი პარტიული კონტროლის კომისიის მონაწილეობაც.

საქმიანად გაარეტიკეს ქალაქის მთელი რიგი საწარმოების, კერძოდ, ელექტროსამაჯანთო გამაძლიერებლების ქარხნისა და ფოთის საოკეანო ფეგზეერის სამმართველოს პარტორგანიზაციათა მუშაობა, სადაც წლის დამლევისათვის ვერ სრულდება პროდუქციის გამოშვებისა და შრომის ნაყოფიერების ზრდის გეგმა. იმ პრობლემებში, როცა ესოდენ დიდი მნიშვნელობა ენიჭება ქალაქის სახალხო მეურნეობის ყველა რგოლის შეთანხმებულ ფუნქციონირებას, ყოველი შეფერხება გაელენას ახდენს საქმის ვითარებაზე და, მაშასადამ, პერსპექტივაზეც.

მეთორმეტე ხუთწლედი, აღინიშნა კონფერენციაზე, რეკონსტრუქციისა და ბანაბერების პერიოდი იქნება. ამ მუშაობის შედეგი უნდა გახდეს შრომის ნაყოფიერების მნიშვნელოვანი ზრდა, პროდუქციის თვითღირებულების შემცირება, მისი ხარისხის გაუჯობესება, ხელის შრომის ლიკვიდაცია. ქალაქი თავისი ცხოვრების ახალ ეტაპს იწყებს რთულ დემოგრაფიულ ვითარებაში, როცა შეზღუდული მეშახელის მოზიდვის შესაძლებლობა. მშრომელთა წინაშე მდგომი ამოცანები კი დიდ გაჯას-მოითხოვს. ამ ვითარებაში ქალაქის პარტიული ორგანიზაცია მიზნად უნდა ისახავდეს ყოველი ქალაქელის შეგნების, პროფესიული სიამაყის გაზრდას, პრინციპულად და ობიექტურად აფასებდეს შრომითი კოლექტივების წვლილს საერთო ამოცანათა გადაწყვეტაში. დასახულ ღონისძიებათა და მათთან დაკავშირებულ სინდელთა ფართო განხილვა კომუნისტებს საშუალებას აძლევს გრძნობდნენ ქალაქის ცხოვრების მაჯისცემას. ახლა საჭიროა მტკი მიზანდასახულობა, მუყაითობა, რათა ერთი მწკვრივლის დაპყრობის შემდგომ გაგრძელდეს მომავალი დიდი საქმეებისაკენ აღმასვლა.

კონფერენციაზე გამოვიდა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივანი გ. ა. ანდრონიკაშვილი.

ათ წელზე მეტია სამედიცინო დაწესებულებებს ეფექტიანად ეხმარება საქართველოს სსრ ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს რესპუბლიკური საინფორმაციო გამოთვლითი ცენტრი. ცენტრში ამუშავებენ მართვის ავტომატიზებულ სისტემებს, ნერგავენ გამოთვლითი ტექნიკასა და მართვის ავტომატიზებულ სისტემას.

სურათებზე: საქართველოს სსრ ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს რესპუბლიკური საინფორმაციო გამოთვლითი ცენტრის ელექტრონულ-გამომთვლელი მანქანის ოპერატორი ქეთინო ოტიაშვილი; სამანქანო დარბაზში ამუშავებენ ინფორმაციას.

მ. დათიკაშვილის ფოტო.

(საქინფორმის ფოტოკრონიკა).

რესპუბლიკის განვითარების მძლავრი ფაქტორი

ძირითადი ამოცანა ფოთელ ინჟინერ-ტექნიკოსთა, ეკონომისტთა, ფინანსისტთა, ბანკირთა, ბუღალტერთა, ეკონომიკურ-სამეურნეო ორგანოთა, ეკონომიკურ-ფინანსურ ორგანიზაციათა, ინჟინერ-ტექნიკურ, ეკონომიკურ-ფინანსურ, ბანკირ-ბუღალტერ-ეკონომისტ-ფინანსისტ-ბანკირ-ბუღალტერ-ინჟინერ-ტექნიკოსთა ამოცანა ეს ... ეფექტიანობა, ... ეფექტიანობა, ... ეფექტიანობა,

„კომუნისტის“ რეიდი

ბაზარს მეტი ყურადღება სჭირდება

საკოლმეურნეო ბაზარზე გაკრობის ახალი წესების შემოღებამ ბევრ უდისციპლინობას მოუღო ბოლო, საფუძველი გაუმოკლა სპეკულანტთა ხტუნაურებს, მაგრამ ისიც უნდა აღინიშნოს, რომ ცალკეული რეციდივები, ბაზრის გვერდის აღლით ვაჭრობის ფაქტები მაინც გვხვდება. აი, მაგალითად, ხელვაჩაურის რაიონის აჭარისწყლის მცხოვრებელს ნ. გვიანიძეს და შ. ჯოგიტიძეს ქობულეთის რაიონის დაბა ჩაქვში ჩამოერეკთ თხა და ცხვარი და ყოველგვარი სახუთის გარეშე ფიქსირებულ ფასებზე ყიდდნენ. ეს ერთეული შემთხვევა როდია. ხალას კოლმეურნეობის მესვეურებმა ასეთ მოხეტიალე გამყიდველებს სოფლის ცენტრში ვაჭრობის უფლება რომ არ მისცეს, კარდაკარ დაიწყეს ჩამოტარება. რეიდის მონაწილეები ანალოგიურ მდგომარეობას წააწყდნენ სოფელ აქუკეში. აქ ნიგაზეულელი გ. ხიბლიშვილი და ირემაველი ს. ირემაძე ყიდდნენ პირუტყვსა.

ბათუმისა და ქობულეთის ბაზრებში ბოლო ხანს დირექციებმა, მილიციის რწმენებულებმა და რეიდის მონაწილეებმა გამოავლინეს სპეკულაციის მრავალი შემთხვევა. ცხობის უქონლობის გამო ბაზარში არ დდოშვეს 83 კაცი. 63 შემთხვევაში შეკითხვა გაგზავნეს საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით. ასე, მაგალითად, ეჭვი გამოიწვია წყალტუბოს რაიონის სოფელ ზესხეთის მცხოვრებმა შ. შალამბერიძემ, ბოლნისელმა რ. ბუტაშვილმა და სხვებმა, რომლებსაც წესრიგში არ ჰქონდათ საბუთები. ამიტომაც ბათუმის ბაზრის დირექციამ შეკითხვა კი გაგზავნა მათი ვინაობის დასადგენად, მაგრამ იქაურ ადგილობრივი საბჭოების მესვეურთ პასუხისათვის თავი არ უფიწუხებიათ.

ბაზარში სხვა კურიოზებსაც ეაწყდებით. ზოგჯერ საყალბეა უნიფიცირებული ცნობების გაცემაში. ბაზარზე პროდუქციის გასატანად ერთჯერად მოქალაქეს 7 დღემდე ეძლევა. ხელვაჩაურის რაიონის ანგასის მცხოვრებ ე. სარიანეს, რომელიც ბოსტნეულს ყიდდა, ორი ცნობა ეფო ჯიბეში. ამ გზით იგი ორ კვირაზე მეტი დარჩა ბაზარში. ასევე, ხელოს რაიონის დიოკნისის მკვიდრს ხ. კახაძეს, მარნეულელ ნ. გაჯიევს, ცხინვალელ ქრ. ბასილაშვილსა და სხვებს ალებული ჰქონდათ ორ-ორი ცნობა. სასოფლო საბჭოების აღმასკომებმა და კოლმეურნეობათა ზოგიერთი პასუხისმგებელი მუშაკი ასე აყალბებს ზემდგომი ორგანოების მიერ დადგენილ წესს და ხელს უწყობს უქნარა და ბაზარს გადაყოლილ მოქალაქეებს სანგარძლივად მოწყენენ საკოლმეურნეო საქმეს.

ბაზარში წაწყდებით მრავალგვარ უხერხულობას. მაგალითად, ცნობა გაცემულია ქმარზე, დასაწლი ცოლი, ან პირიქით. გაფდადელი, ჩვეულებრივ, სასწორის გამოტანის დროს პასპორტს ტოვებს. ასეთ შემთხვევაში ძნელი დასადგენი ხდება ბალთან მდგომი მოქალაქის ვინაობა. ყოველივე ეს ადვილად მოსაგვარებელი საკითხებია, ოღონდ გულსხმიერება და ყურადღება სჭირდება.

ქობულეთისა და ბათუმის ბაზრებში შექმნილია მომსახურების ბიუროები. გლეხს, რომელსაც არ სურს დახლში ჩადგეს, შეუძლია პროდუქტი იქვე ჩააბაროს და საზღაურიც მაშინვე მიიღოს. ჩვენი აზრით, იმას, ვინც პროდუქტს მომსახურების ბიუროს ჩაბარებს, ცნობა არც უნდა მოეთხოვოს. ასეთ ბიუროებს მეტი გასაქანი უნდა მიეცეთ და ბაზარში ყველაზე მოხერხებულ ადგილს უნდა დამკავდრდნენ. ბათუმის ბაზარში ბიუროს ვიტრინაში, თარეზებანი, მაღაზიის ტიპის სავაჭრო პუნქტი გამოუყეს, მხოლოდ ეს არის, რომ სასაწყობო მეურნეობა არ ყოფნით. ქობულეთის ბაზარში კი მომსახურების ბიუროს მიგდებულ, მოუხეხებელ ადგილას აქვს გამოყოფილი კუთხე. ეს მდგომარეობა უნდა გამოსწორდეს. ბიუროს მეტი დახმარება სჭირდება.

ბათუმის ბაზრის ხელმძღვანელობას ხელშეკრულებები გაუფორმებია კოლმეურნეობებთან, მაგრამ ყველა მეურნეობა როდი ცდილობს ეალდებულება შეასრულოს. მაგალითად, ქედის რაიონის მერიის კოლმეურნეობამ დაკმეულის მხოლოდ ნახევარი ჩამოტანა გასაყიდად, ხულოს რაიონის ოქტომბრის კოლმეურნეობამ ბაზარს დააკლო 1500 კილოგრამი ხორცი, 1000 ფრთა ქათამი. მეკიბიანის კოლმეურნეობამ შეპირებული არც ხორცი ჩამოიტანა, არც ქათამი.

ისიც აღსანიშნავია, რომ მომხმარებელს, ქალაქის მოსახლეობას კონკურენციას უწევენ რესტორნები და კოოპეკვარიობები. ისინი თავს არ იწუხებენ, რომ ორგანიზაციებს შეუთანხმდნენ და მთგან შეისყიდონ პროდუქცია. კორეკვარებივით დილით ბაზრების შესასვლელში ხდებიან გამყიდველებს და პროდუქციი ადგილზე ეაწყდებ და ფასებ-ზეც ფიქრობენ. ეს საკითხი მსჯელობის საგანი უნდა გახდეს და მომხმარებლის სასარგებლოდ გადაწყდეს.

არის სხვა პრობლემებიც. ურიგო არ იქნება, ბაზარში მაღაზიის ტიპის სავაჭრო ადგილები გამოეყოთ ის საზოგადოებრივ მეურნეობებს, რომლებიც ორგანიზებული წესით დიდი რაოდენობით ჩამოიტანენ პროდუქტებს. ამაში ბაზრის მესვეურებმა მეტად უნდა შეიწუხონ თავი. სხვა რესპუბლიკიდან ჩამოსულმა მოქალაქეებმა შეშოგჩრეგილეს, მილიციის და ბაზრის ზოგიერთი მუშაკი უნიფიცირებულ ცნობებს გვთხოვენო. თუ მათ იმის დადასტურებელი ცნობა აქვთ, რომ სოფლად ცხოვრობენ და პროდუქტი მათია, ეაჭრობის ახალი წესები არ ითვალისწინებს მათ შეზღუდვას. ხელოვნური სიძნელეების შექმნას კარგი არაფერი მოაქვს.

და კიდევ ერთი საკითხი. ბათუმის მოსახლეობა გაიზარდა, ქალაქმა ფრთები გაშალა, ამიტომ ქალაქის სამრეწველო რაიონში მეორე ბაზარია საჭირო. და ეს ამთავითვე თუ არ დაიგეგმა, სანამ იგი აშენდება, დიდი დრო გამოხდება. ახლნდელ ბაზარში, განსაკუთრებით საკურორტო სეზონში, კაცი კაცს გვერდს ვერ უუმცეკს და ვისაც ადგილი ვერ უპოვია, ქუჩაში შლის დახლს. სამეზე დროული მიხედვა სჭირდება.

რეიდის მონაწილენი: **რ. აბუსაძე — ქობულეთის რაიონის გაზეთ „ლენინელის“ რედაქტორი, ბ. ჩხარტიშვილი — ბათუმის სახალხო კონტროლის საქალაქო კომიტეტის ინსპექტორი, რ. ოქრომჩედიძე — ქობულეთის რაიონის სახალხო კონტროლის კომიტეტის ინსპექტორი, ხ. სხვინარაძე — აჭარის ასსრ ვაჭრობის სამინისტროს უფროსი ინსპექტორი, მ. ბორგილაძე — „კომუნისტის“ საკ. კორ.**

იუგოსლავიის ხალხთა დღესასწაულის აღსანიშნავად

28 ნოემბერს თბილისის კინოს სახლში გაიმართა დედაქალაქის საზოგადოებრიობის სახვიმო კრება, რომელიც მიეძღვნა იუგოსლავიის რესპუბლიკის გამოცხადების 40 წლისთავს.

კრება გახსნა საქართველოს კომპარტიის თბილისის საქალაქო კომიტეტის მეორე მდივანმა ნ. გურგენიძემ.

საქართველოს სსრ კულტურის მინისტრის ვ. ასათიანის მოხსენებაში, რესპუბლიკის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატის, სწრაფოო გაერთიანება „ელმავალშენგნლის“ მოწონავე შუშის გ. გოგოლაძის, საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის გამგეობის თავმჯდომარის ნ. მგალობლიშვილის, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სტუდენტის ი. ხაკვლაშვილის გამოსვლებში აღინიშნა, რომ იუგოსლავიის რესპუბლიკის გამოცხადება დიდმნიშვნელოვანი ნიშანსვეტი გახდა მოძმე ხალხის ისტორიაში.

მადლიერების სიტყვებით მიმართა დამსწრეთ ლუბლიანის კულტურის კომიტეტის თავმჯდომარემ ფრანც პრისტოვშეკმა.

კრებას მონაწილეებმა მისასალმებელი დეპეშა გაუგზავნეს იუგოსლავიის სოციალისტური ფედერაციული რესპუბლიკის მოსკოვის საელჩოს.

კრებას დაესწრნენ საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივანი გ. ინუქაძე, საქართველოს სსრ უმაღლესი სბპოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარის მოადგილე ვ. სირაძე, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის უცხოთან ურთიერთობის განყოფილების გამგე პ. ჩხეიძე, საქართველოს პროფსაბჭოს მდივანი ზ. კვაკაძე. (საქინფორმი).

სოციალისტურ ქვეყნებში

ვოლონეთი

დიდი კონტრაქტი

ვარშავა. სსრ კავშირში ტრანსფორმატორებისა და სხვა ელექტრომოწყობილობის მიწოდების დიდ კონტრაქტს მოაწერეს ხელი ვარშავაში საბჭოთა საგარეო ვაჭრობის გაერთიანება „მანქანაექსპორტისა“ და პოლონეთის ფირმის „ელექტრომის“ წარმომადგენლებმა.

1986 წელს საბჭოთა შემავლებები მიიღებენ 40 მილიონი მანეთის თანამდროვე დიდმწარმოებლურ ტექნიკას. „ელექტრომის“ მარკიანნი მანქანები და აგრეგატები დიდი ხანია კარგად არის ცნობილი სსრ კავშირში მუშაობის სამდეფორმითია და ჩინებული ხარისხით. საბჭოთა კავშირი ფირმის უდიდესი საგარეო პარტნიორია, რომლის წლად მოდის „ელექტრომის“ მთელი ექსპორტის 35 პროცენტი.

უნგრეთი

„ფეკონის“ მარკით

ბუდაპეშტი. გაისად მნიშვნელოვნად გაფართოვდება საბჭოთა კავშირში უნგრეთის სამკერვალო გაერთიანება „ფეკონის“ მარკანი ქალის მზა ტანსაცმლის მიწოდება.

ქალის ბლუზები, კოსტიუმები, კაბები და ამ საწარმოს საფირმო ნიშნიანი სხვა ნაწარმი საბჭოთა მყიდველს დიდად მოსწონს. საბჭოთა პარტნიორების მოთხოვნილებათა უფრო სრულად დაკმაყოფილების მიზნით ამკამად გაერთიანებაში მიმდინარეობს წარმოების ფართო რეკონსტრუქცია. დგამენ ახალ დიდმწარმოებლურ მოწყობილობას, რაც „ფეკონის“ მუშათა კოლექტივს საშუალებას მისცემს არა მარტო გაუთმაობესოს საბჭოთა შემკვეთებისათვის შეთავაზებული პროდუქციის ხარისხი, არამედ უფრო ოპერატიულადაც გამოეხმაუროს მოდის ცვლილებებს, სწრაფად აითვისოს ახალი მოდელის ტანსაცმლის გამოშვება. გეგმის თანახმად, უკვე გაისად „ფეკონის“ სამკერვალო სამკრეველო სამკერვალო ფაბრიკიდან საბჭოთა კავშირში გაგზავნილ 200 ათას მოდურ ნაწარმს.

რუმინეთი

კონსტანცის ახალი ტანკერი

ბუქარესტი. კონსტანცის გემთაშენში წყალში ჩაუშვეს ტანკერი „პრახოვა“, რომლის წყალწყვა 85 ათასი ტონაა.

ამ გემის აგებისას, რომლის სიგრძე 230 და სიგანე 43 მეტრია, ხოლო სიმაღლე — 19 მეტრი, რუმინელმა გემთმშენებლებმა ფართოდ გამოიყენეს საბჭოთა და სხვა სოციალისტური ქვეყნების გემთმშენებლებთან მჭიდრო ურთიერთმოქმედებით შექმნილი გამოცდილება. ამის შედეგად ახალი ტანკერი რეკორდულ ვადაში — 150 დღეში ააგეს.

რუმინეთის სოციალისტური რესპუბლიკის საზღვაო-სავაჭრო ფლოტის ტვირთმფლობა ბოლო ხუთწლედის მანძილზე თითქმის ერთიორად გაიზარდა და დღეისათვის დაახლოებით 5 მილიონ ტონას შეადგენს.

უცხოეთში

ფაქტები, დოკუმენტები

30 ნოემბერი ● საკვლევი იუწყება

სოციალური პროგრესისათვის

გენერალურმა ასამბლეამ მოიწონა მნიშვნელოვანი რეზოლუცია

ნიუ-იორკი. ყველა ხალხის **სუვერენული და ხელშეუვალი უფლება — თავისუფლად განსაზღვრონ თავიანთი პოლიტიკური სტატუსი, განახორციელონ ეკონომიკური, სოციალური და კულტურული განვითარება — დადასტურებული რეზოლუციაში „ერთობლივი გამოცდილება სოციალური პროგრესის მიზნით ძირეული სოციალური და ეკონომიკური გარდაქმნების განხორციელების დარგში“, რომელიც მოიწონა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალურმა ასამბლეამ.**

დოკუმენტი, რომელის პროექტიც წამოაყენეს სოციალისტურმა და განვითარებადმა ქვეყნებმა, შეიცავს მოწოდებას ყველა სახელმწიფოსადმი, თავიანთი ეროვნული განვითარების გეგმებსა და პროგრამებში განსაკუთრებული ყურადღება მიაპყრონ სოციალურ ასპექტებს, რათა გაუმჯობესდეს მოსახლეობის ეკთილდღეობა განვითარების პროცესში მისი სრული მონაწილეობის, დოვლათის სამართლიანი განაწილების საფუძველზე.

რეზოლუციის მხარი დაუჭირა 133 სახელმწიფომ. ერთადერთი ქვეყანა, რომელმაც ხმა მისცა წინააღმდეგ, იყო ამერიკის შეერთებული შტატები.

ყველა ქვეყნის, კერძოდ, განვითარებადი ქვეყნების სოციალური და ეკონომიკური პროგრესისათვის ხელშეწყობის საერთაშორისო პირობები, ხაზგასმულია რეზოლუციაში, — ეს არის მშვიდობიანი თანაარსებობა და ეფექტური ღონისძიებანი განიარაღების დარგში. დოკუმენტში აღნიშნულია, რომ საჭიროა ხალხთა ეკონომიკური და სოციალური პროგრესის გზაზე დაბრკოლებების — კოლონიალიზმის, ნეოკოლონიალიზმის, რასიზმის, აპარტეიდის, სამხედრო, პოლიტიკური და ეკონომიკური ინტერვენციის, უთანასწორობისა და ხალხთა ექსპლოატაციის ყველანაირი ფორმის უსწრაფესი და სრული ლიკვიდაცია.

◆ ბანა

გააძევეს ამერიკელი დიპლომატები

ბანა. ბანის ეროვნული თავდაცვის დროებიმ საბჭოს გამოაცხადა, რომ ქვეყნიდან გააძევეს ამერიკის შეერთებული შტატების ელჩის საელჩოს ოთხი თანამშრომელი.

ამერიკელი დიპლომატები, აღნიშნა ამასთან დაკავშირებით რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მდივანმა ო. ასამომ, ეწეოდნენ სრულიად მიუღებელ საქმიანობას, რომელიც ეწინააღმდეგება ნორმალური ურთიერთობის განვითარებას ბანასა და ამერიკის შეერთებულ შტატებს შორის. აქ აღნიშნავენ, რომ ორი გაძევებული ამერიკელი — ვინმე ბ. დინკეფტი და ► ვუდჰახსი ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველოს თანამშრომლები არიან. ეგეაანას დატოვებს აგრეთვე ამერიკის შეერთებული შტატების საინფორმაციო საამქროს (იუსია) ადგილობრივი განყოფილების ხელმძღვანელი ა. გარუჩი. როგორც ცნობილია, ამ პროპაგანდისტული უწყების წარმომადგენლობას აფრიკაში იყენებენ ამერიკის სპეციალმსახურების საქმიანობის შესანიღბავად.

◆ ბელგია

შეიქმნა ახალი მთავრობა

ბრიუსელი. აქ გამოცხადეს **ბელგიის ახალი მთავრობის შემადგენლობა, რომელიც შეიქმნა უწინდელი მთავრობის კოალიციაში შემავალი ოთხი პოლიტიკური პარტიის წარმომადგენლებისაგან.**

ახალი კაბინეტი, რომელიც ჩამოყალიბდა 13 ოქტომბერს გამართული რიგგარეშე პარლამენტის არჩევნების შედეგების მიხედვით, შემადგენლობით ბევრად არ განსხვავდება წინანდელი კაბინეტისაგან. მთავრობას კვლავ სათავეში ჰიუდა ქრისტიანული სახალხო პარტიის ერთ-ერთი ხელმძღვანელი ეიფფინდ მარტენსი, რომელიც პრემიერ-მინისტრი იყო ბოლო ოთხი წლის განმავლობაში. საგარეო ურთიერთობის მინისტრის პოსტი შეინარჩუნა ლეო ტინდემანსმა. ეროვნული თავდაცვის მინისტრის პორტფელი მიიღო ფრანსუა-სავიე დე დონეგმ.

ლიბანი: არსებობს თუ არა გონივრული ალტერნატივა?

1983 წლის ივნისია და 1984 წლის ლოზანის ეროვნული დაზავების კონფერენციის წინ მთ შეძლეს შეექმნათ ეგრეთ წოდებული „სამეშო დოკუმენტები“, რომლებიც გარკვეული ცვლილებების შემდეგ 1984 წელს შექმნილი ეროვნული ერთიანობის მთავრობის პროგრამად იქცა. თუმცა რაფიდ კარამეს მთავრობამ მთლიანად ვერ განახორციელა ზემოხსენებული კონფერენციებზე მიღებული გადაწყვეტილებანი, ვინაიდან მემარჯვენე-ქრისტიანული პარტია კატაიბი ყოველმხრივ ცდილობდა ხელი შეეშალა გარდაქმნებისათვის, რომლებიც თითქოსდა ზღუდავდა ლიბანელი ქრისტიანებისა და უპარველესად მარონიტების უფლებებს. ფალანგისტები მჭიდროდ აყენენ დაკავშირებული ისრაელთან, რომელსაც დაპირობილი ჰქონდა ქვეყნის ტერიტორიის ერთი მეოთხედი. ობსტრუქციონისტული პოზიცია ეკავთ ეგრეთ წოდებულ „ლიბანის ძალებსაც“, რომლებიც ფაქტობრივად მემარჯვენე ქრისტიანული ძალების გაერთიანებულ სამხედრო ორგანიზაციას წარმოადგენენ.

წელთან მდგომარეობა ნაწილობრივ შეიცვალა, რაც უწინარესად ლიბანის პატრიოტული ძალების გმრიული ბრძოლის შედეგია. ისრაელი იძულებული გახდა გაეყვანა ჯარები ბეკაას დაბობები პოლიტიკური დიალოგისათვის.

მხარეები სულ უფრო ხშირად აღიარებენ, რომ შეუძლებელია ვითარების მოწესრიგება შეიარაღებული ბრძოლის გზით.

1985 წლის 6 აგვისტოს ლიბანის ქალაქ ზტორაში გამართულ დამფუძნებელ სხდომაზე შეიქმნა ეროვნული „ვაშრის ფრონტი, რომელშიც გაერთიანდნენ ლიბანის პროგრესულ-სოციალისტური პარტია, „ამალის“ პარტია, ლიბანის „ომპარტია, არაბული სოციალისტური აღორძინების პარტია და სხვა ორგანიზაციები. სწორედ ამ სხდომაზე მიიღეს პროგრამა, რომელიც ქვეყნის პატრიოტული ძალების პროგრამად იქცა და ითვალისწინებს ძირეულ გარდაქმნებს საზოგადოებრივი ცხოვრების ყველა სფეროში, მიზნად ისახავს ლიბანის წინაშე მდგომი პრობლემების გადაწყვეტას, რაც მთავარია, ქვეყნის სრულ განთავისუფლებას ისრაელის ოკუპაციისაგან.

მემარჯვენე-ქრისტიანული ძალების მიერ წამოყენებული მრავალი პროგენის საწინააღმდეგოდ, რომლებიც ქვეყნის დანაწევრებას და მისი ერთიანობის ლიკვიდაციას ითვალისწინებენ, პროგრამა მოითხოვს ლიბანის ერთიანობის განმტკიცებას, კონფესიული დაწაწევრების ყველა ფორმის უარყოფას და აცხადებს, რომ „ლიბანის ერთიანობა შეუთავსებელია ასახარ ეს რეალობანი თავის საკანონმდებლო აქტებში“.

დოკუმენტი ითვალისწინებს ლიბანში დემოკრატიული სოციალურ-ეკონომიკური რეფორმების განხორციელებას მთელი მოსახლეობის ინტერესებს გათვალისწინებით და სახელმწიფო აპარატში, არმიაში, სასამართლო და პოლიტიკურ ორგანოებში კონფესიონალური სისტემის გაუქმების გზით. ფორუმის წევრების ფრმა რწმენით, მომავალნა დამოუკიდებელმა ლიბანმა უნდა განახორციელოს ეროვნულ-პატრიოტული კურსი, რომელიც უარყოფს კოლონიურ დამოკიდებულებას.

რით უპასუხეს მემარჯვენე-ქრისტიანულმა დაჯგუფებებმა პატრიოტული ძალების წინადადებებს? აღსანიშნავია, რომ ბოლო ხანს მთ მხოლოდ ერთი პროგენი წამოაყენეს, რომლის ავტორია ლიბანის ყოფილი პრეზიდენტი ს. ფრანჯიე. სპეციალისტები აღნიშნავენ, რომ, მართალია, მასში ასახულია ეროვნული კვაშრის ფრონტის პროგრამის ზოგიერთი დებულება, მაგრამ არსებითი რეფორმის გარდაქმნის გეგმა წარმოდგენილი აქვარად რეფორმისტული პოზიციებიდან. მაგალითად, ფრანჯიე სურს, რომ შეინარჩუნონ სახელმწიფო მმართველობის ძირითადი პოსტების განაწილების ამკამად არსებული სისტემა, პარლამენტსა და მთავრობაში ქრისტიანებისა და მაჰმადიანების თანაბარი წარმომადგენლობა და სხვა. ეს კი ფაქტობრივად ეველი მდგომარეობის შენარჩუნებას ნიშნავს. საერთოდ მემარჯვენე-ქრისტიანულ დაჯგუფებათა ძირითადმა წარმომადგენლებმა — კატაიბის პარტიამ და „ლიბანის ძალებმა“ ჯერ კიდევ ვერ წამოაყენეს ერთიანის მოწესრიგების „ლარტენი. ეროვნულ წინადადებები, თუმცა აცხადებენ, ისინი შემოწმებენ „პროცესშია. რაც შეეხება ლიბანის პრეზიდენტ ამინ ჟანიელს, მიმოხილველების აზრით, იგი ერთგვარი „არბიტრის“ როლს ასრულებს მხარეებს შორის. ამა წლის 22 სექტემბერს ლიბანის ტელევიზიით გამოსულისას მან „ლენინა, რომ „ზზდ არის უპასუხოს ამკამად არსებულ ყველა პროექტს, რადგან ქვეყანაში მიმდინარეობს საერთო პოზიციის ძიება“.

ცხადია, ზემოაღნიშნული პროექტები გამოხატავს ლიბანის სხვადასხვა პოლიტიკური წრეების მოსწრაფთა მოაწესრიგოს ქვეყანაში არსებული „ერი, მაგრამ, როგორც სირიის გაზეთი „ალ-ბაასი“ აღნიშნავდა, „სწრაფი მოწესრიგების მიღწევა მეტად რთულია, ვინაიდან ხანგძლივმა ომმა ქვეყანას მძიმე დალი დაასვა“. საჭიროა დრო, რათა ცალკეულ დაჯგუფებებს შორის აღდგეს ნდობისა და თანამშრომლობის ატმოსფერო. ამა წლის ივლისში ლიბანის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმზე აღინიშნა, რომ „კვლავ შეიქმნა რეალიური ჯგუფური და სექტანტური ტენდენციების აღორძინების საფრთხე“.

სამნაო პრობლემების გარდა მდგომარეობის ნორმალიზებას მნიშვნელოვნად აფერხებს ისრაელის ძირგამომთხრელი საქმიანობაც, რომელსაც ხელს არ აძლევს ერთიანი და სტაბილური ლიბანის არსებობა. ამას წინათ ლიბანში არსებული გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დროებითი ძალების წარმომადგენელმა კორესპონდენტებს გასულიდან, რომ ისრაელის სამხედრო ხელმძღვანელობამ გაადლერა ზეგავლენა ქვეყნის ოკუპირებულ ნაწილის მოსახლეობაზე მარონიტებში „ისრაელის სამხრეთის არმიის“ ძალებში მისი ჩაბმის მიზნით, რომლებსაც ლიბანის არმის ყოფილი ოფიცერი ლანადი მეთაურობს.

ყოველივე ზემოაღნიშნულის მიუხედავად, ლიბანელი ხალხი და მსოფლიოს პროგრესული ძალები იმედოვნებენ, რომ „ერიზისიდან თავის დაღწევის გზების ძიება ხელს შეუწყობს იმ დემოკრატიული ალტერნატივის შემუშავებას, ფორმალისოდაც შეუძლებელი ა ქვეყნის მშვიდობიანი და დამოუკიდებელი განვითარება.

ჯ. ფლენტი.

◆ ბოზაბიკი

გაანადგურეს ტერორისტები

მაპუტო. მოზამბიკის განთავისუფლების სახალხო ძალების ქვეგანყოფილებამ გურის რაიონში (მანიკის პროვინცია) განადგურეს 23 ტერორისტი. რასისტული სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკისა და დასავლეთის ქვეყნების სპეციალმსახურების ძმაყოფაზე მყოფი — ეგრეთ წოდებული მოზამბიკის ეროვნული წინააღმდეგობის წევრები, ბანდიტები, წერს გაზეთი „ნოტისიაში“, ცდილობდნენ ხელში ჩაეგდოთ დამა მენგარი. ტერორისტთა თავდასხმა მოიგერიეს. რასისტთა დაჭრილებულებმა, რომლებმაც გაქცევთ ფეხზე, ბრძოლის ველზე დატოვეს დასავლეთის წარმოების დიდძალი ცეცხლსასროლი იარაღი.

საინტერესო პროექტები

ლა-მანში: გვირაბი თუ ხიდი?

„ბაინუვანენ თუ არა გვირაბს ლა-მანშის ქვეშ?“, „იყოს თუ არა გვირაბი?“, „გვირაბი თუ ხიდი?“ — სტატიები ასეთი სათაურებით პერიოდულად იბეჭდებოდა პრესაში. ამტკიცებენ, რომ პირველად ლა-მანშის სრუტის ქვეშ საფრანგეთსა და ინგლისს შორის გვირაბის შენებლობის იდეა ნამოლიანმა გამოთქვა.

„საკვირაო ციკი-ცხელებამ“ ახალი ძალით იფეთქა რამდენიმე წლის წინათ. საფრანგეთ-ბრიტანეთის კომპეტენტური ჯგუფის განსახილველად წარადგინეს პროექტები, რომლებიც ითვალისწინებდნენ მშენებლობის ხუთადასტა ვარიანტს: კიდეულ ხიდს, გვირაბის გაყვანას ფსქვრზე ან სრუტის ფსქვის ქვეშ, გვირაბიანი ხიდის აგებას და სხვ.

ამკამად ორი ქვეყნის ექსპერტები აპირებენ განიხილონ ოთხი პროექტი, რომლებიც ერთობლივად შექმნეს ფრანგმა და ინგლისელმა სპეციალისტებმა. მომავალი წლის დამდეგს საფრანგეთი და ინგლისი მიიღებენ საბოლოო გადაწყვეტილებას ამ საკითხზე. დაგეგმილია, რომ მშენებლობა დაიწყოს 1986 წელს და დამთავრდეს 1993 წელს.

ამკამად წარდგენილი პროექტების ავტორები სხვადასხვაგვარ ტექნიკურ გადაწყვეტებს სთავაზობენ. მაგალ ო ა დ, „ფრანს-მანშისა“ და „ჩენელტანელ კომპანიენი“ კომპანიები აყენებენ წინადადებას აიგოს ორი სარკინიგზო გვირაბი, რომლებთაც იქნებან სამგზავრო მატარებლები და სპეციალური შემადგენლობანი ავტომანქანების გადასატანად. თითოეული გვირაბის სიგრძე უნდა იყოს 50 კილომეტრი, ხოლო ლამანშის ფსკერის ქვეშ გაყვანილი უბნების სიგრძე — 37 კილომეტრი.

„ეგრო-რუტის“ პროექტი (სუფთა ხიდი) ითვალისწინებს სრუტეში 37 კილომეტრი სიგრძის გვირაბ-ხიდის აგებას.

ინგლისის „სილინკის“ კომპანიის მიერ თითქმის ბოლო წუთს წარდგენილი პროექტი ითვალისწინებს თითოეული 50 კილომეტრი სიგრძის ორი საავტომობილო გვირაბის მშენებლობას.

მეოთხე პროექტის ავტორებმა უარი თქვეს გვირაბის გაყვანის იდეაზე და სრუტეზე ჩვეულებრივი საავტომობილო ხიდის მშენებლობის წინადადებით შემოიფარგლნენ.

მაშ ასე, გვირაბი თუ ხიდი?

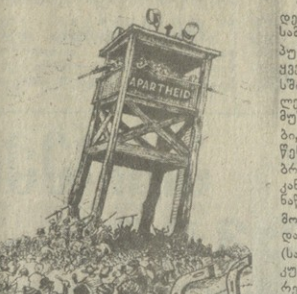

ქარიკატურისტის თვალით

აპარტეიდი წინაღმდეგ ბრძოლამ ამკამად სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკის მოსახლეობის ყველა ფენა მოიცვა. მაში აპტიურად მონაწილეობენ ახალგაზრდობა, მუშები, გლეხები, ქალები, რელიგიური მოღვაწენი. აღსანიშნავია, რომ ბრძოლაში ჩაება თეთრკანიანი მოსახლეობის ნაწილიც, რომელიც დემოკრატიული რეჟიმის დამყარას მოითხოვს. (სამხრეთ აფრიკის აფრიკული ეროვნული კონგრესის გენერალური მდივნის ა. ნზოს მიერ გაზეთ „ალ-მუჯაჰიდისათვის“ მიცემული ინტერვიუდან).

ალიკვეთოს აპარტეიდი!

ნახატი გაზეთ „დილი უორლდიდან“.

დიდი არტისტიზმის მონატრეგა

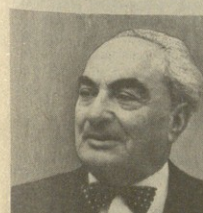

ქართულ თეატრს ჰყავდა თავისი დიდი არტისტული თანამარსკვლავები. მსოფლიოს ნებისმიერ საუკეთესო თეატრს დამშვენებდა თითოეული მათგანი. მათ ოციან წლებში ჩაუყარეს ქართულ საბჭოთა თეატრს საფუძველი და დიდი ხნით განსაზღვრეს ეროვნული სამსახიობო ხელოვნების დონე. იმ თანავარსკვლავდში მაინც სულ სხვაგვარი ელვარებით გამოირჩეოდა ვასო გოძიაშვილი. ის, როგორც იტყვიან, თავით ფეხამდე არტისტი იყო, გამორჩეული სცენაზე და ცხოვრებაშიც. სადაც უნდა ყოფილიყო, ყოველთვის ყურადღებას ცენტრი ექცევოდა ხოლმე თავისი მომხიბვლელობის გამო. მას შეეძლო

ვასო

გოძიაშვილის

დაბადების 80

წლისთავის გამო

ჩვეულებრივი ყოფითი ურთიერთობაც კი არტისტულ ფორმად გარდაექმნა, საგნებისა თუ მოვლენებისათვის გამორჩეული ელვარება მინიჭებინა. იმპროვიზაციული წარმოსახვის უნდოლო ნიჭი ჰქონდა. მთელი მისი სამყარო თითქოს განსახიერებდა თავისებურ თეატრს, სადაც ერთმანეთის გვერდით ბუნებრივად თანაარსებობდა ელეგანტური ჯენტლმენი არმან დიუვალი („მარგარიტა გოტიე“), ბრძენი მოხუცი ბესო („ღალატი“) და გაქსუებული ლუარსად თამქარიძე. მისი არტიზმოლელი სალებავების ფერთა მრავალსახეობა ელინდებოდა რომან-ტიკულ გმირშიც და ყოფით რეალისტურ ხასიათებშიც. ვისაც გოძიაშვილი უნახავს „ძველ ვოდევილებში“, ფარანით ხელში სეგდიანი სიმღერით რომ ეთხოვება ძველ თეატრს ან ფარდის წინ რომორი რიტმთა და არტისტულობით მიმართება სცენის ერთი კუთხიდან მეორისაკენ, მას არასოდეს არ დაავიწყდება იგი. ამ ორ პატარა ეპიზოდშიც კი ჩანდა დიდი აქტიორული ხელოვნება. ეს იყო ნამდვილი თეატრალური ზეიმი, არტისტული სიხარული.

არავინ ისე არ გრძნობდა ძველი თბილისის „ოლორიტს, როგორც ვასო გოძიაშვილი. საკადილამდე არ განელებია თავისი სიყრმის დღეების სიყვარული. ადრე დაობლებული ბავშვისათვის ძმიმე იყო ის დღეები, მაგრამ შთაბეჭდილებები, რომელსაც მასზე თბილისის ცხოვრება ახდენდა, მთელი სიცოცხლის მანძილზე გაჰყვა. როცა თეატრის სცენაზე, ეტალაზე თუ ყოფის ურთიერთობაში შეიქმნებოდა ძველი თბილისათვის დამახასიათებელი ატმოსფერო, უცად იმ სამყაროს არტისტად ლიდერად წარმოდგებოდა ისეკ და ისეკ გოძიაშვილი. საზღვარი არ ჰქონდა მის მსახიობურ ფიზიერებებს. მის წარმოსახვაში ცოცხლდებოდნენ ძველი თბილისის ქუჩები, თითქოს ისმოდა დუდუკისა და ირონის ხმები, იკვეთებოდა ყარაჩოღლთა ულუტები. ნაცნობი მელოდიები ჟოელობდნენ მის გულისხმას და ჯოძიაშვილიც, შთაგონებული მელოდიათა თბილისის ქუჩებში, მუშებთან, ყარაჩოღლებთან, იყო „სიცილის მეფესთან“ — დონტაგთან. ტა ე. ტკაჩევთანაც დადიოდა სიმღერისათვის. „ერთობოდა მისი ხმა, იხეიერებოდა პლასტიკა, ფდიდრდებოდა და ფართოვდებოდა მისი არტისტული სამყარო. მან გაიარა დრამატული სტუდიაც და საოპერო კლასიც. ხალასი ნიჭის ახალგაზრდას ინთავიეთვე უყოდდება მიაქცეს კოტე მარჯანიშვილმა და სახლო ახეტელმა.

ვასო გოძიაშვილი ყოველთვის ულრმესი პატივისცემით იხსენებდა მათს სახელებს.

იგი რუსთაველის თეატრში ქმნის მსაჯულს („ლატავრა“), ბარდოლფის („ვინძორის მხიარული ქალები“), დარჩოს („ზზის დაბნელება საქართველოში“), მაწანწალას („ყარმესსტა“) და სხვა სახეებს. განსაკუთრებით ფართოს საზოგადოებრივი ყურადღება ჰქონდა ამბავს („ანზორი“). არტისტული ფიზიერებებიც ამ სათავეებიდან წარმოქმნილი მრავალსახეობა შემდგომში გაფართოვდა და ფერებით გამდიდრდა. შეიქმნა კონტ

ბუნება — სიცოცხლის კარი

„ჩვენ ბუნებაში ვართ — იგი ჩვენშია. ცოცხალნიც მისნი ვართ და მკვდარნიც.“

ვაჟა-ფშაველა

გაზეთ „კომუნისტის“ მიერ შემოღებული ახალი განყოფილება რუბრიკით „ბუნება — სიცოცხლის კარი“ მეტად დროული და სასარგებლო წამოწყებაა. რადიოელექტრონიკა, მექანიზაცია, ავტომატიზაცია და სხვადასხვა ტექნიკური პროგრესი ადამიანის ცხოვრების მუდმივი თანამგზავრი გახდა. ყველფაფრმა ამან ისე გაგვიტაცა, რომ ვეღარც კი გამჩნევენ, როგორ ვშორდებთ ნამდვილ ბუნებას და ეკმნით ხელოვურ გარემოს, ეგრეთ წოდებულ ადამიანისეულ ანუ ანთროპოგენულ ბუნებას.

ადამიანი და საერთოდ, კაცობრობა ბუნებამ წარმოშვა და იგი მისი შემადგენელი ნაწილია. ამიტომ ადამიანმა შმობელს უნდა მოუაროს, სათუთად მოეკცეს და შეინარჩუნოს, ბუნებაში გაუთამაშებელი ჩარევა იწვევს ეკოლოგიური წონასწორობის დარღვევას, რომელიც შეაძლოა იმდენად მკვეთრად და ფართო მასშტაბით განვითარდეს, რომ თვით ბუნებას შეექმნას არსებობის საფრთხე და, რასაკვირველია, ამ შემოხვევაში სიკეთე არც მის შობილს და შემადგენელ ნაწილს — ადამიანს დადგება.

შეუძლებელია ერთ საგაზეთო სტატიაში ბუნების დაცვის, მისი რაციონალური გამოყენების ყველა გლობალურ პრობლემაზე ილაპარაკო, მაგრამ ზოგიერთ მთავარზე მიზანშეწონილად მიმაჩნია მკითხველის ყურადღება შევაჩერო.

გაზეთ „კომუნისტის“ 12 და 19 ოქტომბრის ნომრებში ზემოთ აღნიშნული რუბრიკით გამოქვეყნდა ჟურნალისტ გ. მანიას და პროფესორ ზ. ტინტილოზოვის სტატიები, რომლებშიც ისინი ეხებოდნენ ადამიანის ყოფისათვის კარსტული მღვიმეების მრავალმხრივ მნიშვნელობას, კერძოდ, მღვიმის სამკურნალოდ გამოყენების შესაძლებლობას. სწორედ ამ თვალსაზრისით გვინდა გავაშუქოთ საკითხი და ამასთან დაკავშირებთან გამოვთქვათ მოსაზრება მღვიმეების მოგლა-პატრონობისა და შემდგომი გამოყენების შესახებ.

კარსტული მღვიმეების მიკროკლიმატის სამკურნალოდ გამოყენებას სპელეოთერაპია ეწოდება. იგი მედიცინის, კერძოდ, კურორტოლოგიის შედარებით ახალი, მაგრამ მეტად პერსპექტიული დარგია. სამკოთა კავშირში პიროირიტტენ ალნიშნული კლიმატის სამკურნალო თვისებების შესწავლა-გამოყენების საქმეში საქართველოს სსრ ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს ი. კონიაშვილის სახელობის კურორტოლოგიის და ფიზიოთერაპიის სამეცნიერო-კვლევითს ინსტიტუტს და მის წყალტუბოს ფილიალს ეკუთვნის.

მკურნალობის ამ მეთოდის ისტორია ასეთია: ერთ დროს რურის მიდამოებში არსებულ კარსტულ მღვიმეს, რომელსაც შესასვლელი ქლიტეტბერგის მთიდან ჰქონდა, ქალაქ ენეპტალის მოსახლეობა თავშესაფრად იყენებდა. ამ მღვიმეში სხვებთან ერთად იყვნენ ბრონქიული ასთმით დაავადებულნიც, ბრონქიულ ასთმაზე ავადმყოფებმა, მათ უმეოლეს ნერვულ ფუნქციებზე და სხვ.

მან კი ასეთი მოგონება შემოგვინახა: „ორ პაციენტს, ბრონქული ასთმით დაავადებულებს, რადდენიმე დღის განმავლობაში ვგზენდით მღვიმეში. მედიკამენტოზური მკურნალობა ეფექტს არ იძლეოდა, ხოლო ნოტო, ცივ მღვიმეში მათ შეტევები უწყდებოდათ. ამის შემდეგ ხანგრძლივი დროის განმავლობაში ავადმყოფებს არავითარი ჩივილები აღარ ჰქონდათ“.

ეს იყო სპელეოთერაპიის თავისებური დაბადების დღე. რომოცდათთან წლებში უნგრეთში და შემდეგ ჩეხოსლოვაკიაში სპელეოთერაპია კარსტული მღვიმეების გამოყენებით ბრონქიული ასთმის სამკურნალო ეფექტიანი საშუალება გახდა.

საქართველოში ამ მიზნით პირველად გამოიყენეს თეთრი მღვიმე, რომელიც წყალტუბის ზონაშია. ინსტიტუტსა და მის წყალტუბოს ფილიალში დაკვირვებებმა ცხადყო, რომ ამინდი დიდ გავლენას ახდენს თითოეული ჩვენგანის ჯანმრთელობაზე. ეს ხდება ზოგჯერ ძალზე შეუმჩნევლად, ზოგჯერ კი მკვეთრად, ორივე შემთხვევაში ამინდი მეტ-ნაკლებად ტოვებს თავის კვალს.

დღეისათვის მეცნიერები სწავლობენ, თუ როგორ იმოქმედონ ამინდზე. უნდა ვიფიქროთ, რომ ადრე თუ გვიან მიაღწევენ იმას, რომ ჩვენი ნების მიხედვით შეავლენთ ამინდი და საერთოდ, ვმართოთ იგი წინასწარ შედგენილი პროგრამის მიხედვით. მაგრამ ასეთი დღე ჯერჯერობით არ დამდგარა და ჩვენ იძულებული ვართ დავჯერდეთ ამინდს ისეთს, როგორიც არის.

ისევ დაგვრჩენია, რომ ან როგორმე გავზარდოთ ადამიანის ადაპტაციის უნარი ამინდის ცვლილებების მიმართ, ანუ მეტეოროპათიური ადამიანები მეტეოსტაბილურები გავხადოთ, ანდა მოვათავსოთ ისინი ისეთ დახშულ გარემოში („ბიოტრონი“), სადაც ამინდის ცვლილება ან ნაწილობრივ ან სულ ვერ მეიღწევს. ასეთ გარემოს, ბუნებრივ „ბიოტრონს“ სწორედ კარსტული მღვიმეები წარმოადგენენ, რასაც ადასტურებს კიდევ მღვიმეებში არსებული ცალკეული მეტეოელემენტების სტაბილურობა გარე ატმოსფეროში მომხდარი ცვლილებების დროსაც კი, მღვიმის ასეთი თვისება ახალი რიდია, ის მას მაშინაც ქმნნდა, როდესაც იქ ჩვენი შორეული წინაპრები ცხოვრობდნენ. საყურადღებოა, რომ თანამედროვე პირობებში მღვიმემ ახალი თვისებები შეიძინა.

ჯანმრთელი ადამიანი დღე-ღამის განმავლობაში საშუალოდ 24000-ჯერ ჩაისუნთქავს და ამოისუნთქავს. ამ პერიოდში ფილტვებში გაიელის 15 კილოგრამი ჰაერი. მილიონნი წლების განმავლობაში ადამიანი მუდამ სუფთა ჰაერს სუნთქავდა და მის ორგანიზმს ასეთი ჰაერისადმი აქვს მოთხოვნილება ამჟამადაც.

დადგენილია, რომ ბოლო დროს ძალზე გაბინძურდა ჰაერი, განსაკუთრებით შეიმჩნევა ეს ქალაქებში, სადაც კონცენტრირებულია მოსახლეობის დიდი ნაწილი. ყოველდღიურად ქარხნებისა და ავტომობილების გამოსაბოლქვი ძალზე ბევრ, ორგანიზმისათვის მავნე ნივთიერებებს გამოყოფენ ჰაერში. კაცობრობისათვის ასეთი გამოსაბოლქვეები „უფრო საშიშ გახდა, ვიდრე ომების დროს ქვემეხებიდან ყუმბარების გასროლა“. დგება ისეთი დრო, რომ სუფთა ჰაერი ნაძღარი და სანატრელი გვეხდება. ასეთ პირობებში კარსტული მღვიმეები სუფთა ჰაერის ერთგვარ ნაკრძალებს წარმოადგენენ.

**ამ ერთ-ერთ ასეთ ნაკრძალ-ზე ამჟამად ინტენსიურად მუშაობენ ბიოლოგიური მეცნიერებათა კანდიდატი ბ. ბაბალიანი, ექიმ-ფარმაკოლოგ ბ. ბაბალიანი, ექიმ-ბიოლოგ ბ. ბაბალიანი, ექიმ-ბიოლოგ ბ. ბაბალიანი, ექიმ-ბი